

[Aage Fogh.]

en form, hvorved der ud i fremtiden kan opretholdes en byggefond til gavn for landbrugserhvervet og håndværkerhvervet, i det hele taget de mindre næringsdrivende, der erfaringsmæssigt altid har vanskeligt ved at skaffe sig penge fra banker eller på anden måde. Jeg tror, at man derigennem i høj grad ville bidrage til at støtte og fremme produktionen, mindske indførslen og øge udførslen. Altså både direkte og indirekte ville det medvirke til at skabe orden i vore pengeforhold. Jeg nævner det, fordi jeg ved af erfaring, at finansministeren og andre, der er på den linie, vil sige, at når vi udlåner disse millioner, betyder det inflationsfare. Jeg benægter det. Jeg tror tværtimod, at det omvendte vil være tilfældet; den større produktion, den billigere produktion og den større eksport vil virke i modsat retning.

A. C. Normann: Under finanslovdebatten forleden dag havde jeg lejlighed til at stille nogle spørgsmål til den højtærede handelsminister i anledning af, at jeg er vidende om, at der har været en hel del uro vedrørende handelsministeriets stilling til den sag, der nu overvejes om tilbagegivelse af Kalø gods. Denne uro gør sig ikke alene gældende hos de parter, der er direkte implicerede, og for hvem afgørelsen vil få virkninger, men strækker sig ud i videre kredse, fordi sagen har ganske betydelig principiel interesse set i forbindelse med afviklingen af alle de herhenhørende sager. Nu hørte jeg, at der stadig henligger 400 uafgjorte sager i dispensationsnævnet. Jeg tror, det er en meget udbredt opfattelse i befolkningen, at det ville være ønskeligt, om ministeriet nu, syv år efter krigens afslutning, søgte at få hidført en afgørelse i de sager.

Jeg tror, det er en meget nyttig funktion, finanslovdebatten har: at man får lejlighed til at fremføre ting, man ellers ikke i det normale arbejde her i tinget kan få lejlighed til at fremføre, og at ministrene så giver oplysninger, som kan have interesse for en større eller mindre befolkningsskreds. Det synes, som om handelsministeren — det har jeg lagt mærke til ved flere lejligheder — ikke rigtig er tilhænger af dette, at ministrene anmodes om at give oplysning i sådanne sager. Handelsministeren har i hvert fald i sit svar til mig ikke givet nogen som helst oplysning af reel betydning med hen-

syn til de tre spørgsmål, jeg stillede til ham. Jeg beklager det og kan ikke erklære mig tilfreds med ministerens besvarelse.

Hvad angår et andet spørgsmål, jeg fremdrog, spørgsmålet om Esbjerg havn og dens betydning for en langt større kreds end Esbjerg, dens betydning for store dele af Vestjyllands og Sønderjyllands eksportører af landbrugsvarer og også for eksportører af andre varer, vil jeg gerne takke den højtærede fiskeriminister for det udtømmende svar, han gav mig. Den positive indstilling, ministeren har til denne sag, glædede mig meget. Jeg forstod, at ministeren mente, at der ikke gennem de dårlige besejlingsforhold egentlig er lagt landbrugseksporten hindringer i vejen. Det tror jeg heller ikke, men det kan alligevel godt være, at de indirekte vil få betydning, idet de større skibe nu er udelukket fra at gå ind til Esbjerg, skibe af samme størrelse som dem, der kan gå ind i østkysthavnene, hvilket måske kan indvirke på fragtraterne, og det vil være uheldigt også for landbruget.

Jeg fremdrog i den forbindelse et problem overfor den højtærede landbrugsminister vedrørende vore handelsaftaler med England, og jeg forstår, at ministeren erkendte, at der var et problem her. Ministeren henviste imidlertid til, hvad han selvfølgelig har ret i rent formelt, at det er et kontraktforhold, som man må henviser til afgørelse indenfor landbrugsorganisationerne, da det jo er landbrugsorganisationerne selv, der træffer aftalerne. Jeg tror nu alligevel, jeg må sige til den højtærede landbrugsminister, at problemet er af så stort omfang, at jeg i hvert fald for min part ville finde det rimeligt, om ministeren tog initiativet til en forhandling med organisationerne. På grund af de meget forskelligartede interesser, som her kommer til at gøre sig gældende for landbrugsorganisationerne og landbrugerne i Jylland, tror jeg, der her er en opgave for ministeriet, men først og fremmest naturligvis under hensyn til den meget store økonomiske betydning, sagen har.

Wiggo Larsen: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til den højtærede arbejds- og socialminister, som svarede mig i går på mit første indlæg under denne debat.

Den højtærede minister var ikke enig med mig om det tal, jeg havde nævnt. Ministeren mente, at tallet måtte bero på et skøn. Jeg